

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 25/08-44

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. januára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. M., B., zastúpeného advokátom JUDr. Š. L., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 15, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 19, čl. 22, čl. 23 ods. 1, čl. 24 ods. 1, 2 a 4, čl. 26 ods. 1, čl. 29 ods. 1, čl. 32, čl. 36 písm. c) a d), čl. 37 ods. 1, čl. 40 v spojení s čl. 12 a čl. 13, ako aj jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8 CoP 85/2005 z 15. augusta 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. M. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2006 (po doplnení 22. februára 2007, 13. novembra 2007, 15. novembra 2007 a 18. januára 2008) doručená sťažnosť Ing. M. M., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Š. L., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 15, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 19, čl. 22, čl. 23 ods. 1, čl. 24 ods. 1, 2 a 4, čl. 26 ods. 1, čl. 29 ods. 1, čl. 32, čl. 36 písm. c) a d), čl. 37 ods. 1, čl. 40 v spojení s čl. 12 a čl. 13, ako aj jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 CoP 85/2005 z 15. augusta 2006.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že podanie sťažovateľa neobsahovalo všetky náležitosti požadované ustanoveniami § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ nebol, tak ako to predpokladá ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, zastúpený právnym zástupcom, advokátom a petit návrhu nebol vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, aby mohol byť východiskom na rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Z podania bolo zrejmé, že sťažnosť smeruje proti uzneseniu krajského súdu, ako aj to, aké práva sťažovateľ namieta, avšak bez toho, aby bolo zjavné, v čom vidí ich porušenie, a to aj napriek tomu, že svoje „*námietky*“ predostrel v pomerne rozsiahlom návrhu.

Ústavný súd listami z 10. januára 2007, 31. októbra 2007 a 3. decembra 2007 poučil sťažovateľa a neskôr aj jeho právneho zástupcu, ktorého si zvolil, aké predpoklady musí spĺňať kvalifikovaný návrh na začatie konania pred ústavným súdom, a zároveň ich upozornil na to, že návrh tieto náležitosti nespĺňa, ako aj na to, že ak nebude v stanovenej lehote a v súlade s poučením obsiahnutým vo výzve doplnený, podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ho môže ústavný súd odmietnuť.

Aj napriek viacerým doplneniam doručeným ústavnému súdu 22. februára 2007, 13. novembra 2007, 15. novembra 2007 a 18. januára 2008 sťažnosť ani v súčasnej dobe nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu. Súčasťou týchto podaní bolo predloženie plnej

moci vystavenej sťažovateľom jeho právnomu zástupcovi, jej vypovedanie, ako aj jej opätovné udelenie a prevzatie. Okrem uvedeného je potrebné spomenúť, že návrh a jeho ďalšie doplnenia boli v podstate prezentáciou úvah a názorov sťažovateľa k možnému porušeniu označených práv, pričom sťažovateľ ich spracoval a podával osobne, čo potvrdzujú aj oznámenia jeho právneho zástupcu doručené ústavnému súdu 15. novembra 2007 a 18. januára 2008. Z toho pohľadu sa zastúpenie sťažovateľa advokátom javí byť formálne, teda také, ktoré nevyvoláva účinky poskytovania efektívnej právnej pomoci.

Vo vzťahu k uvedenému ústavný súd uvádza, že už nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania, a to i s poukazom na to, že je v konaní zastúpený advokátom, ktorý je podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta, a ktorý už bol v minulosti vyzývaný na odstránenie nedostatkov návrhu. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonávať advokát tak, aby boli objektívne a spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne napr. II. ÚS 117/05, III. ÚS 236/07, III. ÚS 5/08).

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. januára 2008